

Пише: Никола Тодоровић
уторак, 26 септембар 2017 08:55

У Србији живе срећни људи. Славе се нови километри путева, камени темељци, разноврне су светковине, тек, око председника свуда весеље. Први је, кажу, шеф државе који је отворио роштиљијад у Лесковцу.

Постоји, међутим, и мање срећна Србија. Радници, учитељи, новинари, опозиција ... поготово с јесени навале разни да се жале на неправду испред зграде Владе.

Не заборавља председник да и са новог места подучи о тријумфу протестантског духа као путу у успех. Да ли у земљама које при томе помиње радници не добијају плате или се не испуњавају обавезе према држави?

То са подуком о промени свести некако личи, ако је веровати хроничарима, на период после револуције - да градимо новог човека за ново време и није се добро завршило.

Ако се већ хвали да је звао у госте председника Америке могао је да завири у њену Декларацију независности. Тамо лепо пише да су сви људи створени једнаки и да им је Творац дао као неотуђиво право да теже управо срећи.

Протест испред зграде Владе је куцање на споредна врата. На челу тима, који по Уставу одређује и води политику државе - што би рекли селектор екипе, постављен је експерт без партије, којем је зато лакше наменити пролазну улогу.

Протести пред Владом су куцање на споредна врата – моћ станује на Андрићевом венцу

Пише: Никола Тодоровић
уторак, 26 септембар 2017 08:55

